

Vergaderjaar 1998–1999

25 672

Wijziging van enige onderdelen van het voorstel van wet tot wijziging van de Faillissementswet in verband met de sanering van schulden van natuurlijke personen

Nr. 9

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 17 februari 1999

Ten gevolge op de toezegging gedaan door de vorige minister van Justitie (Handelingen II, TK 1997–1998, 61–4583) op 17 maart 1998 bij de mondelinge behandeling van de wetsvoorstellen schuldsaneringsregeling natuurlijke personen (wetten van 25 juni en 1 juli 1998, Stb. 445 tot en met 448) informeer ik u hierbij omtrent de deelname van de private schuldhulpverleners aan de uitvoering van de schuldsaneringsregeling. Tevens zou ik graag van de gelegenheid gebruik willen maken om – naar aanleiding van de inwerkingtreding per 1 december 1998 – u in te lichten over een aantal aspecten van de in- en uitvoering van de wet.

De bonafide private schuldhulpverleners zullen, net als de gemeentelijke kredietbanken en het sociaal-maatschappelijk werk, een belangrijke rol kunnen vervullen bij de noodzakelijke pogingen om met de diverse schuldeisers tot een minnelijke regeling te komen. Die situatie bestond reeds voorafgaand aan de inwerkingtreding van de wet. Of een gemeentelijke kredietbank of een bonafide private schuldhulpverlener of andere instelling van sociaal-maatschappelijk werk daarnaast ook wordt ingeschakeld voor de afgifte van de verklaring ex artikel 285 Fw (nieuw), welke nodig is om de wettelijke procedure te mogen volgen, is afhankelijk van de per gemeente verschillende mandateringsregeling. De betreffende gemeente kan er immers ook voor kiezen om de dienstverlening van dit onderdeel van het schuldsaneringstraject zelf te verzorgen. Op lokaal niveau kan een en ander het beste gestalte krijgen, zolang voor de burger duidelijk is wie de (model)verklaring afgeeft.

De centraal door de raad voor rechtsbijstand aangeleverde automatisering staat ter beschikking van diegene die lokaal is aangewezen om de afgifte te regelen. Met behulp van deze geautomatiseerde ondersteuning is niet alleen een uniforme toegang tot de schuldsaneringsregeling gewaarborgd, maar wordt ook gezorgd voor een goede voorbereiding van de zaak ten behoeve van de rechterlijke macht. Tegelijk wordt een werklasterbesparing bereikt voor de gemeente of andere instantie die wettelijk verplicht is de verklaring af te geven.

De wet bevat geen enkele beperking ten aanzien van de vraag of bonafide private schuldhulpverleners in een eventuele gerechtelijke procedure tot

bewindvoerder kunnen worden benoemd. Indien zij aan de door de raad voor rechtsbijstand geformuleerde kwaliteitscriteria voldoen en indien zij door de rechter tot bewindvoerder worden benoemd, hebben zij op gelijke voet als andere bewindvoerders op grond van het subsidiebesluit aanspraak op bewindvoerders- en ondersteuningssubsidie (Stb. 1998, 590).

De intensieve voorbereidingen van de invoering van de wet zijn verricht onder leiding van een ambtelijke stuurgroep, waarin vertegenwoordigers van onder andere de rechterlijke macht, de advocatuur en de gemeentelijke kredietbanken zitting hadden. De automatisering die in samenspraak met de betrokken uitvoeringsorganisaties is ontwikkeld is aan alle gemeenten en rechtbanken en aan de betrokken kredietbanken verstrekt. Voor de door de raad voor rechtsbijstand georganiseerde bewindvoerderscursussen is veel belangstelling en een landelijke dekking van bewindvoerders is, mede door de participatie van de bureaus voor rechtshulp, in voldoende mate gewaarborgd. Er is voorlichtingsmateriaal ontwikkeld en er zijn regionale voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd. Momenteel wordt nog overleg gevoerd met onder andere de Kamers van Koophandel en met het Instituut voor het Midden- en Kleinbedrijf over de organisatie van en de voorlichting over het minnelijk voortraject en de afgifte van de verklaring van artikel 285 Fw (nieuw) aan ondernemers die een beroep op de regeling kunnen en willen doen.

Blijkens opgave van de raad voor rechtsbijstand zijn er in de periode 1 december 1998 tot en met 15 januari 1999 140 schuldsanerungen uitgesproken. Daarbij werd in tien zaken een medewerker van een gemeentelijke kredietbank als bewindvoerder benoemd, in tien zaken een medewerker van een bureau voor rechtshulp en in acht zaken een medewerker van een private schuldhulpverleningsorganisatie. In alle overige gevallen werd door de rechtbank een advocaat als bewindvoerder benoemd.

Een evaluatie van de wet is toegezegd twee jaar na invoering van de regeling. De voorbereidingen daarvoor worden thans door het Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatiecentrum getroffen. Daarnaast wordt thans aan het E.M. Meijers Instituut van de Universiteit Leiden een promotieonderzoek uitgevoerd naar de gevolgen van de inwerkingtreding van de regeling. De korte termijn stelt wel beperkingen ten aanzien van de mogelijke conclusies en de waardering van de afgewikkelde schuldsaneringszaken. De looptijd van een zaak is immers in beginsel drie jaar. Ook gevallen waarin de vereenvoudigde procedure wordt gevolgd kunnen langer dan twee jaar duren. Resultaten aan de hand van eindvonnissen zullen dus slechts in zeer beperkte mate kunnen worden meegenomen in de evaluatie. Met opzet is echter desondanks niet gekozen voor een langere evaluatietermijn. Andere belangrijke aspecten zoals de organisatie van de uitvoering, de instroom van het aantal zaken en de typering daarvan, waaronder de regionale spreiding, en de aansluiting van het minnelijk op het wettelijk traject kunnen en moeten wel reeds na twee jaar worden gezien.

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals